

عنوان مقاله:

معماری بومی و فضاهای پیاده با تاکید بر کاهش آلاینده های شهری در راستای دستیابی به محیط زیست پایدار شهری

محل انتشار:

همایش ملی معماری، شهرسازی و توسعه پایدار با محوریت از معماری بومی تا شهر پایدار (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

محدثه نجفی - کارشناسی ارشد برنامه ریزی شهری دانشگاه فردوسی مشهد

سارا صراف - کارشناسی ارشد مهندسی معماری دانشگاه آزاد اسلامی

خلاصه مقاله:

به دنبال آلودگی هوا، که متاثر از مصرف بالای سوختهای فسیلی در جهان کنونی می باشد سیاست کاهش استفاده از وسایط نقلیه شخصی می تواند راهگشا باشد و این امر با طراحی و تقویت فضاهای پیاده محور امکان پذیر می باشد. بابررسی تاریخ شهرسازی ایران می توان دریافت که شهرها در گذشته از قابلیت پیاده مداری بالایی برخوردار بوده و پیاده روی به عنوان اصلی ترین الگوی جابجایی مردم در داخل کانون های زیستی به دلیل کم هزینه بودن یا در دسترس بودن آسان برای کلیه اقشار جامعه به شمار می رفت این امر پس از انقلاب صنعتی و سلطه اتومبیل ها بر شهر بسیار کم رنگ گردید، تا بدان جا که فقدان این فضاهای پیاده محور شهرها را دچار مشکل نموده و برنامه ریزان و طراحان شهری ناگزیر به ارائه راهکارهایی در جهت احیا این فضاها برآمدند. هدف از این تحقیق ارائه راهکارهای استفاده از فضاهای پیاده محور در راستای کاهش آلاینده ها در بحث مدیریت شهرهاست. روش تحقیق این مقاله مبتنی بر روش تحلیلی توصیفی بوده و اطلاعات مورد نیاز آن با استفاده از روش کتابخانه ای جمع آوری شده است. نتایج بدست آمده در این مقاله نشان می دهد که مدیریت شهری با رویکرد به احداث گذرهای ویژه عابر پیاده در صورت انجام مکان یابی صحیح و ایجاد تسهیلات لازم برای عابرین پیاده می تواند به عنوان راه حلی جهت تشویق پیاده روی، کاهش مصرف سوخت، حذف آلاینده ها، بالا بردن ایمنی، رفاه اجتماعی و افزایش رونق اقتصادی کاربرد داشته باشند

کلمات کلیدی:

کاهش آلاینده ها، پیاده راه، فضای شهری، مدیریت شهری، زیست محیط شهری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/239437>

